



הרגע המכריע: בור
 חר אלמוני, שלא
 יכול היה להיפרד
 מכלבו, בוחר לו את
 פתק מפלגתו בסור
 דיות, מאחורי המחזיר
 צה. בשבילו זו שעה
 רצינית. אולם לאלי
 פים רבים, שצבאו על
 שפת היס התל-אבי
 בית או הלכו לבקר
 קרובים, או סתם שכי
 בן במיסותיהם («חג
 זה חג ו!») היתה השי
 עה רצינית פחות.
 הם לא התרגשו. «מה
 יש? בחירות? בעוד
 כמה חודשים יהיו עוד
 פעם! המפלגות לא
 תברחנה!»

שפת-היס היא אני
 סיימפלגתית. «מה,
 לבחור עוד פעם בעד
 הזקנים האלה, שיוד
 עים רק לקשקש
 בקומקום?» צוחק
 אתלט בלונדי, המני
 סה כוחו בעמידה על
 הראש.
 וחברתו חוזרת
 אחריו: «אין בכלל
 שום הבדל ביניהם.
 הם צועקים כולם את
 אותו הדבר. אני רוי
 צה לבחור בשביל בני
 אדם, לא בשביל כרו
 זים! ובני אדם אין
 בשום מפלגה!»



מעטפות, פתקים - ובני אדם



שעה 2100: הדלת נסגרת.

מניין הקולות: הפתקים מוצאים מן המעטפה, מסודרים לפי המפלגות. מסביב לשולחן — מתיחות של מיבצע קרבי.

הרגע הגורלי: פתיחת קלפי מס' 272 ע"י היו"ר.

המלאכה נסתיימה: הקלפי מובא לועדה האזורית (משמאל).

